

Beslutning. Hvad derved kan tabes i Afgjørelsens Hurtighed og Energie, vil mangesold indvindes ved den større Sikkerhed for, at den vil ramme og da ogsaa vil opretholde det Rette.

Men skjøndt Udvalget ikke vilde kunne tilraade, at Magistraten skulde forsvinde enten under eller i Borgerrepræsentationen, som jo dog heller ikke er Communen selv, men netop kun en Repræsentation af samme, kan den fordrede Ligeberettigelse dog ikke gaae saa vidt, at der ikke paa en af Siderne skulde være en saadan Overvægt, at den tilsidst kunde gjøre Udslaget, fordi en fuldkommen Ligevægt ellers tilsidst kunde føre til den absolute Stilstand. Udvalget har ikke mindste Tvivl om, at denne Overvægt bør findes hos den Deel af Communalbestyrelsen, som ved det directe Valg og den regelmæssige Fornyelse staaer selve Communens Medlemmer nærmest og saaledes har størst Berettigelse til at ansees som et Udtryk for deres Willie. At dette Magtens Tvangspunkt vil komme til at ligge i Repræsentantskabet, vil efter al Sandsynlighed allerede følge deraf, at det er fremgaaet af directe Valg, at det er den talrigere Forsamling, at dets Forhandlinger foregaae offentligt og saaledes kunne indvirke paa den offentlige Mening hos en stor, stærkt concentreret Befolkning med en fri Presse og alle andre den borgerlige Friheds stærke Baaben. Er Repræsentantskabet nogenlunde enigt, og støttes det — vi ville ikke engang sige af Retten, men af hvad et virkeligt Fleertal af Medborgere anseer derfor, saa er det ikke antageligt, at de saa, af selve Repræsentantskabet valgte og af Communen lønede Borgemeistere vilde kunne blive enige om at gjøre nogen stærk eller langvarig Modstand mod dets virkelige Willie. Imidlertid er det dog muligt, at de i Tidernes Løb saaledes kunde sjerne sig fra den oprindelige Samstemning, for hvilken Forudsætningen ligger i deres Valg, eller at den almindelige Mening og sammes nærmeste Udtryk, den umiddelbar valgte Repræsentation, kunde have undergaaet saadanne Forandringer, at der virkelig udviklede sig en gjennemgribende Modsætning, og at Magistraten, baaren af en misforstaaet Corporationsaand eller støttet udenfra, kunde drive sin Modstand udover de Grænd-

ser, inden hvilke den kan ansees gavnlig for det almene Vel. Herimod kan Correctivet da søges enten i deres Valg paa Tid eller i deres Affættelighed. Af disse Midler har Udkastet valgt det sidste. Vel maa det erkendes, at Valg paa Tid aabner en lettere Afgang til at befrie sig for Middelmaadigheden, som netop ved denne sin Egenkab ikke udæsker til Anvendelsen af Affædigelsens langt stærkere Mittel, men dog ofte kan gjøre ligesaa megen Skade, som mere fremtrædende Mangler; men naar det paa den anden Side betænkes, at den periodiske Fornyelse, som i Tjenestens Interesse dog kun kunde knyttes til længere Tidsfrister, midlertidig affjærer enhver Udvei til at sjerne og ved denne Mulighed at bøie selv den meest ubeføiede Modstand, men at Affætteligheden til enhver Tid kan bringes til Anvendelse, og naar man erindrer, at efter alle vore Forhold et Valg paa Tid paa en høist betænkkelig Maade kunde indskrænke Antallet af de brugbare Kræfter, som ville stille sig til Communens Naadighed, saa turde det ialtsald være tvivlsomt, hvilket af disse Midler der er meest betryggende for Communens Interesse. Naar Udkastet har knyttet Affædigelsen til Kongens Samtykke, saa vil det let sees, at en ubetinget Affættelsesret ikke blot i langt høiere Grad, end Valg paa Tid, vilde bortstøde dygtige Mand fra at indtræde i Communens Tjeneste, men ogsaa vilde knække enhver Selvstændighed hos den Magistrat, der saaledes var priisgiivet til Repræsentationens Vilkaarlighed. For almindelige Tilfælde kan denne Betingelse heller ikke frembyde nogen Betænklighed; thi da det er Communen, som skal tage Initiativet til Affædigelsen, og den, som skal udrede den Affædigedes Pension, vil dette Skridt i Reglen ikke kunne møde nogen Modstand hos Regjeringen, saasnart det er motiveret ved Bedfommendes Ubrugbarhed. Derimod maa det indrømmes, at hvor det skulde anvendes som Magtmiddel for at bøie Magistraten under Repræsentationens Willie, der kunde Regjeringen vel føle sig opfordret til at nægte sit Samtykke, og hvorvel Sandsynligheden derfor i en constitutionel Stat ikke er stor, ligger det dog ingenlunde udenfor Mulighedens Grændser, at den kunde ville opretholde en Borgemeister — ikke blot